

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 747/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, Košice, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-21Csp/112/2020 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-21Csp/112/2020 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava IV **prikazuje** v konaní vedenom pod sp. zn. B1-21Csp/112/2020 konať bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadostučinenie **250 eur**, ktoré **je** mu Mestský súd Bratislava IV **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-

21Csp/112/2020 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje prikázať mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a priznať mu finančné zadost'učinenie 250 eur. Zároveň navrhuje priznať mu náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 747/2025-11 z 18. decembra 2025 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Z ústavnej sťažnosti a zo súdneho spisu (sp. zn. B1-21Csp/112/2020) vyplýva, že sťažovateľ podal návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa proti obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalovaný“), domáhal zaplata 768,60 eur s príslušenstvom z titulu nároku spojeného so spotrebiteľskou zmluvou, ktorý bol Okresnému súdu Banská Bystrica doručený 27. júla 2020. Okresný súd platobným rozkazom sp. zn. 27Up/1459/2020 z 11. augusta 2020 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť sťažovateľovi istinu 768,60 eur s príslušenstvom do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu alebo v tej istej lehote podať odpor (I). Zároveň žalovaného zaviazal zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania (II) a sťažovateľa zaviazal zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh (III). Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor. Sťažovateľ zaslal okresnému súdu vyjadrenie k odporu a návrh na pokračovanie v konaní z 21. októbra 2020. Okresný súd Banská Bystrica následne podaním z 27. októbra 2020 upovedomil strany v konaní o postúpení veci Okresnému súdu Bratislava I, ktorý potvrdil prijatie predmetného návrhu pod sp. zn. 21Csp/112/2020 30. októbra 2020.

4. Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 21Csp/112/2020-71 zo 17. februára 2021 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 30 dní vyjadril k vyjadreniu sťažovateľa z 21. októbra 2020, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Predmetné uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalovaného doručené 25. februára 2021, pričom žalovaný sa v súdom stanovenej lehote nevyjadril. Zo súdneho spisu následne vyplýva pokyn zákonnej sudkyne mestského súdu z 28. októbra 2025 týkajúci sa termínu pojednávania, ktorý má byť nariadený na 17. marec 2026 po tom, čo bude známa pojednávacia miestnosť v novej budove mestského súdu v zmysle účinného rozvrhu práce na rok 2026.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie o nečinnosti mestského súdu, ktorý v napadnutom konaní nevykonal žiadny procesný úkon. Naposledy vykonané úkony boli uskutočnené ešte Okresným súdom Banská Bystrica. O jeho návrhu nebolo do doručenia ústavnej sťažnosti rozhodnuté, pričom celkovo napadnuté konanie aktuálne trvá vyše päť rokov.

6. Vo vzťahu k právnej a faktickej zložitosti veci sťažovateľ uviedol, že vzhľadom na predmet konania nie je možné konštatovať jeho zložitost' a ani existenciu individuálnych zaťažujúcich okolností prerokúvanej veci, ktoré by odôvodňovali predmetnú dĺžku konania.

III.

Vyjadrenie mestského súdu a ústne pojednávanie

III.1. Vyjadrenie mestského súdu:

7. Mestský súd sa k ústavnej sťažnosti vyjadril podaním doručeným ústavnému súdu 15. januára 2026, ktorému poskytol stručnú chronológiu vo veci vykonaných úkonov so záverom o ponechaní mu posúdenia opodstatnenosti podanej ústavnej sťažnosti.

8. K veci sa vyjadrila aj zákonná sudkyňa, ktorá v podstate konštatovala najmä personálnu poddimenzovanosť súdu, neúnosné zaťaženie zákonných sudcov, a tým aj vysoký počet nevybavenej agendy. Uviedla, že veci vybavuje podľa poradia ich nápadu na súd, s výnimkou tých s osobitnou a výnimočnou rýchlosťou konania, ako aj konaní s nízkou hodnotou sporu. V nadväznosti na popísané je toho názoru, že jej nemožno pripočítať subjektívne zavinenie na prípadnej neprimeranej dĺžke napadnutého konania. Zdôraznila, že v predmetnej veci je plánový termín pojednávania na 17. marec 2026, ktorý dosiaľ nebol sporovým stranám oznámený, keďže zatiaľ nie je zrejmé, v ktorej pojednávacej miestnosti novej budovy mestského súdu (kam sa súd sťahuje) sa má toto pojednávanie uskutočniť.

9. Ústavný súd nepovažoval za nevyhnutné zasielať predmetné vyjadrenie mestského súdu na repliku sťažovateľovi, keďže obsahuje predovšetkým chronologický popis úkonov súdu (vychádza aj zo súdneho spisu) a tvrdenia týkajúce sa všeobecne známej preťažnosti mestského súdu.

III.2. K ústnemu pojednávaniu:

10. Ústavný súd v tejto veci upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov vrátane ich príloh a súdneho spisu predloženého ústavnému súdu (sp. zn. B1-21Csp/112/2020) je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci (§ 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

11. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08, I. ÚS 326/2010).

12. Pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach, v ktorých sa namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne

až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. IV. ÚS 221/04).

13. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje v rámci okolností konkrétneho prípadu tri základné kritériá, ktorými sú (1) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu. V rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (IV. ÚS 187/07).

14. Pokiaľ ide o prvé kritérium právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd vyhodnotil predmet napadnutého konania ako patriaci k štandardnej praxi v rámci rozhodovania všeobecných súdov, pričom opak nevyplýva ani z vyjadrenia mestského súdu.

15. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bolo správanie sťažovateľa ako strany napadnutého konania. Z obsahu predloženého súdneho spisu nezistil pričinenie sťažovateľa k predĺženiu jeho trvania.

16. Ústavný súd sa napokon zaoberal samotným postupom mestského súdu. Z vyžiadaného súdneho spisu mestského súdu (sp. zn. B1-21Csp/112/2020) vyplýva, že od 25. februára 2021, keď bol žalovaný súdom vyzvaný, aby sa vyjadril k vyjadreniu sťažovateľa, až do 28. októbra 2025, keď mestský súd (pokynom zákonnej sudkyne) avizoval termín nariadenia pojednávania na marec 2026, došlo k obdobiu absolútnej nečinnosti konajúceho súdu. Uvedená nečinnosť vo veci tak predstavovala vyše štyri a pol roka, čo nemožno považovať za ústavne akceptovateľné. Skutočnosť, že aktuálne je vo veci avizované nariadenie termínu pojednávania na marec 2026, nič nemení na konštatovaných faktoch (bod 12 tohto nálezu).

17. Pokiaľ ide o tvrdenie mestského súdu týkajúce sa jeho personálnej poddimenzovanosti a s tým súvisiace neúnosné zaťaženie zákonných sudcov a vysoký počet nevybavených vecí, ústavný súd dobre rozumie predostretej argumentácii zákonnej sudkyne a aj existencii hranice ľudských možností pri vynaložení maximálneho úsilia pri vybavovaní agendy, ale ako je už notoricky známe z jeho judikatúry, systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti nemožno pripísať na ťarchu strán v súdnom konaní (m. m. I. ÚS 119/03, II. ÚS 179/2013, II. ÚS 264/2013, I. ÚS 20/2021).

18. Berúc do úvahy popísané okolnosti daného prípadu, ústavný súd uzatvára, že v dôsledku vyše štyri a pol ročnej nečinnosti súdu v napadnutom konaní (bod 16 tohto nálezu) došlo postupom mestského súdu k zásahu do základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

19. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Ústavný súd v nadväznosti na to, že vec sťažovateľa nie je dosiaľ právoplatne rozhodnutá (napriek aktuálne avizovanému termínu pojednávania, pozn.), prikázal mestskému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku nálezu).

20. Sťažovateľ sa domáhal aj primeraného finančného zadosťučinenia od mestského súdu 250 eur. Ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné

zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na okolnosti prípadu. Berúc do úvahy obdobie právnej neistoty sťažovateľa a všetky okolnosti daného prípadu (vrátane správania sťažovateľa, celkovej dĺžky konania a identifikovaného obdobia nečinnosti – bod 16 tohto nálezu, pozn.), majúc na pamäti, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, ústavný súd priznal sťažovateľovi celú ním požadovanú sumu 250 eur ako primerané finančné zadosťučinenie podľa čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku nálezu).

V. Trovy konania

21. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v celkovej sume 949,17 eur (bod 4 výroku nálezu). Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu a z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2025 je 371 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky) a sadzba za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby predstavuje za rok 2025 sumu 14,84 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2025 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti), čo spolu s 23 % DPH, ktorej platiteľom je právna zástupkyňa sťažovateľa (§ 18 ods. 3 vyhlášky), predstavuje celkom 949,17 eur. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2026

**Miroslav Duriš
predseda senátu**